

Γιατί ή ψυχή μοιάζει με τή μολόπετρα; (Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαῖος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ὁ Ἀββᾶς Κασσιανός ταξιδεύει στήν ἔρημο τῆς Αἰγύπτου καὶ συνομιλεῖ μετὸν Ἀββᾶ Μωυσῆ καὶ τὸν ρωτᾷ γιατί ή ψυχή μοιάζει με μολόπετρα.

Αὐτή τὴν ἐσωτερικὴ ἐργασία τὴν καταλαβαίνουμε καλύτερα ἂν παρομοιάσουμε τὴν ψυχή μετὴ μολόπετρα, τὴν ὁποία γυρίζει τὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ συνεχῶς γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της, καὶ ή ὁποία ποτὲ δὲν σταματᾷ νὰ γυρίζει ἐνόσω τὸ νερὸ τρέχει. Ἀλλὰ ὁ μολωνᾶς ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ αποφασίσει ἂν θὰ ἀλέσει σιτάρι, βρώμη ή ζιζάνια. Ὁ μύλος ὑποχρεώνεται νὰ ἀλέσει ὅ,τι τοῦ ρίχνει ὁ μολωνᾶς.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Μέσα στὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς μπαίνει ἡ ψυχὴ σὲ κίνηση ἀπὸ τοὺς χειμάρρους τῶν πειρασμῶν ποὺ τὴν κατακλύζουν καὶ δὲν μπορεῖ πιά νὰ ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῶν λογισμῶν.

Ἡ ἴδια ὅμως ἡ ψυχὴ, μὲ τὸν ἀγῶνα της καὶ μὲ τὴν προσοχὴ της, φροντίζει γιὰ τὸ εἶδος τῶν λογισμῶν ποὺ πρέπει νὰ δέχεται ἢ νὰ ἀπορρίπτει. Διότι, ὅπως εἶπαμε παραπάνω, ἐὰν διαρκῶς φέρνουμε στὴ μνήμη μας τὶς Θεῖες Γραφές καὶ ἂν ἀνεβάζουμε τὸ νοῦ μας ψηλά, ὥστε νὰ ἀσχολεῖται μὲ πνευματικὰ πράγματα καὶ νὰ ἐπιθυμεῖ τὴν τελειότητα καὶ τὴ μέλλουσα μακαριότητα, ἐπόμενο εἶναι ὅτι ἀπ’ αὐτὴ τὴν πνευματικὴ ἐνασχόληση τοῦ νοῦ μας, θὰ μᾶς ἔρχονται καὶ πνευματικοὶ λογισμοί. Καὶ αὐτοὶ οἱ λογισμοὶ θὰ κάνουν τὸν νοῦ νὰ ἐντρυφᾷ σὲ ὅ,τι εἶχε πρὶν μελετήσῃ.

Ἄν ὅμως μᾶς καταλάβει ἡ ὀκνηρία καὶ ἡ ἀπροσεξία, κι ἂν ξοδεύουμε τὸν καιρὸ μας σὲ ἄσκοπη φλυαρία ἢ ἂν μπλέξουμε στὶς μέριμνες τούτου τοῦ κόσμου καὶ στὶς μάταιες ἐπιθυμίες, τότε θὰ ξεφυτρώσουν ζιζάνια, τὰ ὁποῖα στὴ συνέχεια θὰ ἀπλωθοῦν καταστρεπτικὰ στὴν καρδιά μας. Καὶ τότε, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος καὶ Σωτήρας μας, ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς τῶν ἔργων μας καὶ τῶν ἐπιδιώξεών μας, ἐκεῖ θὰ βρῆσκει καὶ ἡ καρδιά μας (Ματθ. 6, 21).

Πηγή: agiazoni.gr